

δτε και ανέλαβε τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους, τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ ἀποχωρήσαντος τῆς διευθύνσεως τῶν
κοινῶν. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1843 ἐνομφεύθη
τὴν Θηρεσίαν, θυγατέρα τοῦ τῶς βασιλείας τῶν
Δύο Σικελιῶν Φραγκίσκου Α'. Εξ αὐτῆς ἀπέκτεισε
δύο θυγατέρας, τὴν πριγκίπισσαν Ἰσabella γεν-
νηθεῖσαν τῷ 1846, καὶ νομφευθεῖσαν μετὰ τοῦ
Κόμητος d'Eu, πρεσβυτέρου υἱοῦ τοῦ δούκως τοῦ Νε-
μούρ, καὶ τὴν Πριγκίπισσαν Λεοπολδιναν, γεννη-
θεῖσαν τῷ 1847, καὶ νομφευθεῖσαν τῷ 1864,
μετὰ τοῦ πρίγκιπος Αὐγούστου τοῦ Σαξ Κοβούρ-
γου. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶναι κατ' εὐθείαν γραμμὴν
ἐκγονος τοῦ Οἴκου τῆς
Βραγάντσας, ἡ ἀρχὴν
γραμμὴ τοῦ ὁποίου
βασιλεύει ἐπὶ τῆς Πορ-
τογαλλίας.

Ἡ ἀπέραντος χώ-
ρα, ἐφ' ἧς τοσοῦτον ἐ-
παξίως ἡγεμονεῖται σο-
φὸς ἀναξ, δὲν περιέ-
χει πληθυσμὸν ἀνάλο-
γον πρὸς τὴν ἐκτασίν
αὐτῆς. Κατὰ τὴν τε-
λευταίαν ἀπογραφὴν
ὁ πληθυσμὸς τῆς Βρα-
σιλίας ἀνέρχεται εἰς
9,930,478, ἐξ ὧν 8,
419,677 ἐλευθεροὶ καὶ
1,510,306 δούλοι, ἐ-
πικρατοῦσα δὲ θρη-
σκεία εἶναι ἡ ρωμανο-
καθολικὴ.

Ὁ βαθμὸς τῆς δια-
δόσεως τῶν φώτων ἐ-
χει ὡς ἐξῆς: Ἐκ τῶν
ἀρρέγων 1,042,097
δύνανται ν' ἀναγινώ-
σκωσιν, ἐκ δὲ τῶν θη-
λέων μόνον 550,987.

Ὁ μαθητευόμενος εἰς
τὰ σχολεῖα πληθυ-
σμός ἀπὸ 6 μέχρι 15 ἐτῶν ἡλικίας ἀριθμεῖ 941,
782 ἀρρενας, καὶ 960,672 θήλεα.

Ἡ Βρασιλία ἔχει καὶ ναυτικὴν δύναμιν οὐχ
εὐκαταφρόνητον, ἀπαρτιζομένην ἐξ 63 πολεμι-
κῶν πλοίων, ἐξ ὧν 11 θωρηκτὰ, δυναμὲως 6,657
ἱππῶν καὶ ὀπλισμένα δια 205 τηλεβόλων. Εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στόλου τούτου ἐπισχολοῦν-
ταὶ 4,772 ἄνδρες. Ἐν τοῖς ναυπηγείοις τοῦ Πά-
ντος κατασκευάζονται κατ' ἔτος πολεμικὰ
πλοία μετὰ πάντων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν.

Ἐν τινὶ ἀγορᾷ τῆς Νέας Ἰαρκης ὁπλοὶ ἀποθήκη ἔνθα
διατηρεῖται θερμὸς αἰὶς 26° ὅπου τὸ μηδέν. Ἐπὶ ἐξ ἑβδόμης
διατηροῦνται νηπὰ καὶ ἐν αὐτῇ πλοῖα καὶ μηχαναὶ.

ΒΡΑΧΕΑ ΤΙΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

(καθηγητοῦ τῆς φυσικῆς καὶ χημείας τῶν ἐν Ἀθῆναις
Γυμνασίων).

Ἦναι δεῖξωμεν τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν, θέ-
λομεν διεξέλθει τροχάδην τὰ διάφορα μέσα, τὰ ἐ-
ποικ μετεχειρίσθησαν οἱ ἄνθρωποι πρὸς φωτισμὸν,
ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν ἀρ-
χαιοτάτων χρόνων καὶ
τελευτῶντες, μέχρις ἡ-
μῶν.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Κλάδοι διαφόρων ῥη-
τινωδῶν ξύλων, ἡγοῦν
δάδες ὑπῆρξαν τὸ πρῶ-
τον μέσα, ὅπερ οἱ ἄν-
θρωποι μετεχειρίσθη-
σαν πρὸς φωτισμὸν.
Καὶ τὴν σήμερον ἀκό-
μη διάφοροι ἀγριοὶ λαοὶ
μεταχειρίζονται πρὸς
φωτισμὸν, τὴν καύσιν
τῶν ῥητινωδῶν ξύλων.
Εἰς τὸν ἀρχαῖον πο-
λιτισμὸν, τὸ ἔλαιον
καὶ ὁ κηρὸς ὑπῆρξαν
αἱ πρῶται δόσεις, τὰς
πολλὰς μετεχειρίσθησαν
πρὸς φωτισμὸν. Οἱ Ἰν-
δοὶ, πάντες οἱ κάτοι-
κοι τῆς Ἀνω Ἀσίας,
οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ
Ἑβραῖοι μετεχειρίσθη-
σαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιο-
τάτων χρόνων λύχνους

πρὸς καύσιν τοῦ ἐλαίου. Ἀπαρχοῦσιν οἱ τύποι
πολυαριθμῶν σχημάτων ποικιλοτρόπων λύχνων
ἐλληνικῶν, αἰγυπτιακῶν καὶ ρωμαϊκῶν. Πάντα
ταῦτα τὰ σκεύη ἐθεμελιούντο ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀρ-
χῶν, ἡγοῦν τῆς καθόδου τοῦ ἐλαίου διὰ θρυαλλί-
δος βυρρακλίνης ἐμβεβυθισμένης ἐν τῷ τοῦ ὑγροῦ
τούτου, ὅπερ ἀνυψοῦτο κατὰ τὸ μήκος τῆς θρυαλ-
λίδος διὰ τῆς δυνάμεως τῆς γνωστῆς ἐν τῇ φυ-
σικῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα τριχοειδούς.

Ἡ χρῆσις τοῦ λίπους εἶναι πολὺ μεταγενε-
στερά τῆς τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ κηροῦ. Τοὺς δὲ
στεατίνους λύχνους μετεχειρίσθησαν τὸ πρῶτον ἐν
Ἀγγλίᾳ τὸν δωδεκάτον αἰῶνα· τὸ δὲ ἔτος 1370

Ὁ Δίγκολν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

μετεχειρίσθησαν αὐτοὺς ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Καρόλου τοῦ πέμπτου.

Ἀντὶ δὲ ὑάλων μετεχειρίζοντο κέρατα βοῶν. Ἡ πρώτη διαταγὴ τοῦ φωτισμοῦ τῶν πόλεων ἐγένετο ὑπὸ Καρόλου τοῦ ἑβδόμου. Ἐκαστος πολίτης ὤφειλε μετὰ τὴν ἐνάτην ἐσπερινὴν ὥραν νὰ ἐξαρτᾷ εἰς τὴν οἰκίαν του φανὸν περιέχοντα λύχνον ἀνημμένον· ἀλλ' ἡ δαπάνη ἀντεστάθη εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαταγῶν. Ἐπὶ Φραγκίσκου τοῦ πρώτου ἀνεγνώθη πάλιν ἡ διαταγὴ αὕτη· ἐτι δὲ διωργανίσθη καὶ νυκτοφυλακὴ τῆς πόλεως. Οἱ φανοὶ τῆς πόλεως ἐν τοῖς ὁδοῖς διωργανίσθησαν μόλις πρὸς τὸ τέλος τοῦ 15' αἰῶνος.

Ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ 14' συνέστη ἐν Γαλλίᾳ ἐταιρία φανοφόρων, οἵτινες ὑπερρεοῦντο νὰ συνοδεύουσιν εἰς τὰς ὁδοὺς τοὺς βραδύνοντας πολίτας.

Ἐν ἔτει 1657, ὁ Λα-Ρεϋνὴ ἀστυνόμος τῶν Παρισίων, αἰσθήσασα δημοσίᾳ τὸν φωτισμὸν εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς ὅλας τὰς πλατείας τῆς πόλεως, ἐτέθησαν φανοὶ δαπάνη τῶν πολιτῶν.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1750 ἐφευρέθη ὁ ἀντανκλαστικὸς καθρέπτης, ὃν ἔθετον ὀπίσθεν τοῦ λύχνου πρὸς φωταγώγησιν τῶν ὁδῶν καὶ τῶν πλατειῶν.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Τελειοποιήσας τοῦ δι' ἐλαίου φωτισμοῦ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.—Ὁ φωτισμὸς διὰ τῶν παχέων ὑγρῶν σωμάτων διὰ μέσου τοῦ λύχνου, δὲν ἔκαμε τὴν ἐλαχίστην πρόοδον ἀπ' ἀρχῆς τῶν καινῶν μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἀλλὰ νέα τις διάταξις τῶν περὶ τὸν λύχνον, ἥτοι ἡ μέγιστη συρρατὴ τοῦ ἀέρος περὶ τὴν φλόγα διὰ τῆς ἐστίας τῆς ὑάλου προκάλεσε τὴν τελείαν τοῦ ἐλαίου καύσιν καὶ τὴν ζωηροτέραν λάμψιν τῆς φλογός. Ἡ ἀξιωματικὸς αὕτη ἀνακάλυψις ἔφερε σχεδὸν πᾶσαν τὴν περὶ φωτισμοῦ διὰ τῶν λύχνων τελειοποίησιν.

Τὸ κουνιέτον, ἥτοι ὁ λύχνος ὁ ἔχων τὸ ῥάμφος ὑπὲρ τὸ ἐλαιοδοχεῖον, ὑπῆρξε τὸ πρῶτον πρὸς φωτισμὸν σκεῦος, ὅπερ ἔλαβε τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑαλίνων καπνοδόχων καὶ τῶν κυκλικῶν θρυαλλίδων τῶν ἐπινοηθειῶν ὑπὸ τοῦ Ἀργάνδου.

Ἀνακάλυψις τοῦ μηχανικοῦ λύχνου. Ὁ λύχνος τοῦ Καρκέλου. Τὸ κουνιέτον καὶ ἄλλα τινὰ ὁμοία σκεύη, εἰς τὰ ὅποια τὸ ἐλαιοδοχεῖον ἔκειτο ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ῥάμφους, ἐνθα τελεῖται ἡ καύσις, εἶχον τὸ ἐλάττωμα τοῦ ρίπτειν τὴν σμῆν τὴν προκύπτουσαν ἐκ τοῦ ἐλαιοδοχείου τοῦ πλαγίως κειμένου. Ἐκ ἀρχῆς δὲ τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐγένοντο διαφοροὶ ἀποσκευαὶ πρὸς ἐξάλειψιν ταύτης τῆς ἐλλείψεως. Τὸ πρόβλημα εἶχε λυθῆ ἀτελῶς πως, ὅτε ὁ ὁρολογιοποιὸς Καρκέλος ἀνεκάλυψε (1800) τὸν ὁμώνυμόν αὐτῷ θαυμάσιον λύχνον.

Πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς ἀποσκίασμου καὶ πρὸς φωτισμὸν κυκλῶ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ σωμάτιου

καὶ ἐνταυτῷ πρὸς συνεχῆ ποτισμὸν δι' ἐλαίου τῆς θρυαλλίδος, ἐν ἣ γίνεται ἡ καύσις, ὁ Καρκέλος ἔθεσε τὸ ἐλαιοδοχεῖον εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ λύχνου καὶ προσεκάλεσε τὴν ἀνάβασιν τοῦ ἐλαίου μέχρι τῆς θρυαλλίδος διὰ τινος μηχανισμοῦ ὁρολογίου κινουντος μικρὰν συμπιεστικὴν ἀντλίαν, ἀναβιβάζουσαν τὸ ἔλαιον εἰς καθέτον σωλῆνα καὶ φέρων αὐτὸ μέχρι τῆς θρυαλλίδος. Διὰ κλειδὸς ἐνετείνετο τὸ ἐλατήριον τῆς κινήσεως τοῦ ὁρολογικοῦ μηχανισμοῦ.

Ὁ λύχνος τοῦ Καρκέλου εἶναι ὁ τελειότερος τῶν μηχανικῶν λύχνων τῶν κατασκευασθέντων μέχρι τούδε, εἶναι ἐν μεγάλῃ χρήσει ἐτι καὶ νῦν μικρὰς μόνον τελειοποιήσεις λαβών· ὁ Καρκέλος ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔτος 1812, χωρὶς νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς ἀξιολόγου ταύτης ἀνακαλύψεως.

Λύχνος διὰ ρυθμιστήρος.—Ὁ διὰ ρυθμιστήρος λύχνος ἐπενοήθη ἐν ἔτει 1836 ὑπὸ μηχανικοῦ τινος Γάλλου φραγγότου. Ὁ λύχνος οὗτος εἶναι οἰκονομικώτερος τοῦ λύχνου τοῦ Καρκέλου, ἀλλὰ πολὺ ὑποδεέστερος ἐκείνου κατὰ τὸν μηχανισμόν. Εἰς τὸν λύχνον τοῦτον κατασταθέντα νῦν εἰς κοινὴν χρῆσιν διὰ τὴν μετρίαν του τιμὴν, ἡ διὰ τοῦ ὁρολογικοῦ μηχανισμοῦ κίνησις τοῦ λύχνου τοῦ Καρκέλου ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἀπλοῦ ἐλικοειδοῦς ἐλατηρίου ἐντεινομένου διὰ κλειδὸς· εἶναι δὲ ἔμβολον προσκεκαλῆμένον εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ ἐλικοειδοῦς ἐλατηρίου· διὰ τῆς χαλαρώσεως τοῦ ἐλατηρίου τούτου τὸ ἔμβολον θλίβει τὸ ἔλαιον καὶ τὸ ἀναγκάζει νὰ ὑψωθῇ ἐντὸς τοῦ καθέτου σωλῆνος τοῦ βεθυθισμένου εἰς τὸ ἐλαιοδοχεῖον καὶ τελευτώντος εἰς τὸ ῥάμφος, ἐν ᾧ γίνεται ἡ καύσις.

Τὸ ὄνομα λύχνος διὰ ρυθμιστήρος ἀπαδότη εἰς τὸ ἔργαλειον τοῦτο, διότι ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ σωλῆνος τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐλαίου μετάλλινον στέλεχος ἀκολουθοῦν τὰς κινήσεις τοῦ ἐμβόλου, καὶ ὅπερ κατὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ σωλῆνος τῆς ἀνυψώσεως, χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ χρηρῇ τὴν αὐτὴν πάντοτε ποσότητα τοῦ ἐλαίου εἰς τὸ ῥάμφος.

Τὸ στέλεχος τοῦτο χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ κανονίζῃ καὶ νὰ καθιστᾷ ὁμοειδῆ τὴν κίνησιν τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἐλαίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χαλαρώσεως τοῦ ἐλατηρίου, τοῦ ὁποῦ ἡ κίνησις δὲν εἶναι ὁμοειδής, διότι ἐλαττοῦται ἡ ἐντασις αὐτοῦ, ὡς ὅλων τῶν ἐλατηρίων καθ' ὅσον πλησιάζει εἰς τὸ τέρμα του. Τὸ μετάλλινον στέλεχος ἡ ὁ ρυθμιστὴρ εἶναι στερεωμένος εἰς τὸ ἔμβολον καὶ ἐπομένως ἀκολουθεῖ αὐτὸ καθ' ὅλας τὰς κινήσεις του. Ἐν ἀρχῇ τῆς χαλαρώσεως τοῦ ἐλατηρίου, τὸ στέλεχος τοῦτο πληρᾷ σχεδὸν ὅλην τὴν ἐσωτερικὴν χωρητικότητα τοῦ ἀνυψούντος τὸ ἔλαιον σωλῆνος καὶ ἐπομένως ἀντιτάττει εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ὑγροῦ προσκῆμμα τοῦ ὁποῦ τὸ ἀποτελεσθαι εἶναι ἡ ἐλάττωσις τοῦ φερόμενου ἐλαίου εἰς τὸ ῥάμφος. Ἀλλὰ καθ' ὅσον τὸ ἔμβολον

λον καταβαίνει, τὸ στέλεχος τοῦτο, ὅπερ καταβαίνει βετ' αὐτοῦ, ἀφίνει εἰς τὴν διάβασιν τοῦ ἐλαίου διάστημα, ἀποβαίνον βαθμῶδ' ὡς μεγαλειότερον καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἀφίεσιν τῆς ἐπὶ μάλλον αὐξανούσης ποσότητος τοῦ ἐλαίου. Οὕτως ἡ προβαίνουσα καταβάσις τοῦ ἐμβόλου τοῦτου ἐντὸς τοῦ σωλῆνος τῆς ἀνυψώσεως, τοῦ ὁποίου κατ' ἀρχάς κατεῖχε σχεδὸν ὅλην τὴν χωρητικότητα, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὸ ν' ἀντισταθμίσῃ τὴν ἐξασθένειαν, τὴν ὁποίαν υφίσταται ἡ δύναμις τοῦ κινουντος ἐλατηρίου, καθ' ὅσον καταβαίνει· διότι ἡ καταβάσις τοῦ στελέχους αὐξάνει τὸν ὄγκον τοῦ ἀγωγού, τοῦ μεταδιδόντος τὸ ἐλαίον. Τὸ μεταλλινὸν τοῦτο στέλεχος φέρει λοιπὸν δικαίως τὸ ὄνομα ρυθμιστῆρ ἢ ἐπαρρῳατῆρ.

(Ἀκολουθεῖ).

Φίλη· Εὐδότη.

Ζητεῖς ἐπιμόνως νὰ σοὶ ἀνακοινώσω τὰς ἐντυπώσεις, αἱ ἡ ἐπιστολὴ σου μοὶ διήγειρε καὶ μέ ἐλέγχεις ὅτι οὐδαμῶς συμμερίζομαι τὰς περὶ γυναικὸς ἰδέας σου· ὁλῆθ' ὁρῶ, βλέπω ὅτι ἀφ' οὗτου ἀπῆλθες μακρὰν τῆς φίλης Πατρίδος μας, ἀφ' οὗτου κατὰ τὴν ἐκφράσιν τοῦ ποιητοῦ—«πολλὸν ἀνθρώπων ἄδεται εἶδεν καὶ νόον ἔγνω»—βλέπω, φίλη μου, ὅτι αἱ νεώτεροι περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς γυναικὸς θεωρίαι ἤρξαν νὰ ἐξασκῶσι σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν πεποιθῶν σου. Ἐννοεῖς δὲ καλῶς ὅτι τὸ κατ' ἰδέαν τῆς Bas bleue, ὅπερ διὰ τῶσούτων ζωερῶν χρωμάτων προσπαθεῖς νὰ μοὶ παραστήσῃ, δὲν φαίνεται καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ὑψιστον τῆς γυναικειᾶς ἀρετῆς σημεῖον μάλιστα διὰ τὰς ἐλλογιμὰς· ἀλλ' ἐπειδὴ θέλεις νὰ σοὶ εἰπω καὶ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἀκουσθὲν τί φρονῶ.

Ἀγαπῶ τὰς καλλιλογικὰς σπουδὰς, τὰς εὐγενεῖς πτερυγίσεις τῆς φαντασίας πρὸς τὴν πηγὴν τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ κάλλους· σεβασμὸς δὲ καὶ συγκίνησις με καταλαμβάνει ὁσάκις ἀτενίζω πρὸς τὴν ἀπειραν πληθύν, πρὸς τὴν ποικιλίαν τῶν ὁργανικῶν σχημάτων, ἅτινα μυστηριώδης τις καὶ ἀόρατος συνδεσμὸς ἀνασπαστικῶς πρὸς ἀλλήλα συνέχων, ἀποτελεῖ τὴν κλίμακα τῶν ὄντων ἐν ἣ ἡ ζωὴ ἐκδηλοῦται ἐν ἀπαντὶ τοῦ μεγάλου καὶ τῇ ἀκατασχέτῳ αὐτῆς δυνάμει. Ἡ σπουδὴ τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἐν γένει τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἀφαιρούσα ἀπὸ τῆς ψυχῆς τὸν ἐπισκιαζοντα αὐτὴν πέπλον, τῇ διανοίῃ τὸ μέγα βιβλίον τῆς φύσεως, οὗτινος ἐκάστη λέξις, ἐκάστον στοιχεῖον εἶναι θαῦμα ἀποκαλύπτει τὴν σοφίαν τοῦ Παντοδυνάμου Πνεύματος ἀφ' οὗ ἀπορρέουσι οἱ νόμοι οἱ διέποντες τὴν ἀψυχον καὶ ἀμορφον ὕλην! Ὡ ναί! αἱ τοιαῦται σπουδαὶ ἀνοῦσι τὸν νοῦν ὑπεράνω τῶν ἡπίων μερολογισμῶν τῶν προλήψεων ἢ δὲ οὐστὶ ἐναρρηγὸς κατὰ τὰς γυναικὸς δι' αὐτῶν ἐξαγνίζομένη ἀποδοκίμαται τὰς πο-

ταπὰς καὶ χυδαίας τῆς φιλαρσεκειᾶς ἐπ' θυμίας καὶ ἐν τῇ ἀγνότητι αὐτῆς ἀισθάνεται ὅτι ὁ οὐρανὸς ἡμῶν πατὴρ θέσας τὸν ἀνθρώπον ἐπὶ τῆς γῆς ἐπλάσεν αὐτὸν ἀγγέλον· δυνάμενον ἀπὸ τῆς ὕλης νὰ φέρῃ τὴν πτῆσιν τοῦ ποδὸς τὰς χώρας τοῦ φωτός καὶ τῶν πνευμάτων! Πῶς σοὶ εἶναι λοιπὸν δυνατόν νὰ υποθέσῃς ὅτι εἶμαι τυρῆλ, ὅτι εἶμαι ἀνάσθητος καὶ δὲν φλέγομαι ὑπὸ τοῦ πρὸς τὴν σπουδὴν ἔρωτος; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ υποθέσῃς ὅτι δύναμαι νὰ συμμερισθῶ τὰς ἰδέας τῆς ὁπισθοδρομικῆς τῆς ἐθελοκλήου ἐκείνης Σχολῆς, ἥτις θεωρεῖ τὴν γυναικὰ διανοητικῶς κατωτέρα τῶν ἀνδρῶν; Ὅχι· βεβαίως, φίλη μου, οὐδέποτε. . . ἀκαταμάχητος τις συναίσθησις, ἐνδόμυχος τις φωνὴ διεγερμένη ἐν ἐμοί, μοὶ λέγει ὅτι ἡ γνώσις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἐπίσης πρόσφιλῆς, ἐπίσης προσιτὴ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς γυναικὸς, ὅπως καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρός. Ἀλλὰ μήπως ἐπειδὴ αὕτη οὐδαμῶς μειονεκτεῖ τοῦ ἀνδρός, μήπως ἐπεταῖ ἐκ τούτου ὅτι ἔχει καὶ τὰ αὐτὰ μὲν τὸν ἀνδρὰ καθήκοντα; Εἰπέ μοι, τί θέλει γίνεσθαι ἡ γυνή, τὰς κλίσεις αὐτῆς φιλοῦσθαι ἀπολαυθῶσα ἀδιαφορήσῃ πρὸς τὸν οἶκον καὶ ἀπερωθῇ εἰς τὴν ἐπιστήμην ἢ εἰς τὴν τέχνην; Τί θέλει γίνεσθαι τότε ἡ κοινωνία ἀνδρὸς τῆς διαπαιδαγωγούσης αὐτὴν καρδίας; Τί θέλει γίνεσθαι ἡ Πατρίς στερουμένη ἐκείνης ἥτις μόνῃ δύναται νὰ διαπλάττῃ ἐμφύχα καλλιτεχνήματα, εἰκόνες ζωῶν, κοινωφελῶν καὶ ἐναρέτων πολιτῶν;

Μήπως ἡ ἐπὶ τοῦ κόσμου φιλοσοφίᾳς ἐπαγροπνύουσα ἡρόντια δὲν ἐπρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ὑπερ πάντων ἄλλῃ, διὰ τοῦ αἰσθητάτος τῆς αὐτῆς ἀπαρνήσεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως; διατὶ λοιπὸν χάριν τῆς εὐγενούς ταύτης ἐντολῆς νὰ μὴ ἐπιβάλλῃ σιγὴν εἰς πάντα πόθον δυνάμενον νὰ δεκαστῇ τὰ αἰσθητά τῆς καὶ ἐλαττωμένη τὸν πρὸς τὸ καθήκον αὐτῆς ζῆλον; Τότε καὶ ἡ ἐλαχίστη οἰκίακὴ ἐνασχόλησις καὶ ἡ ἐλαχίστη φροντίς ἢ ἀφορώσα τὸ μικρὸν αὐτῆς βιβλίον, ἀντὶ νὰ φαίνεται αὐτῇ σμικρὰ καὶ εὐτελὴς συγκρινόμενῃ πρὸς τὰς ἀσχολίας τοῦ ἐπιστημονικοῦ βίου, ἀπεναντίας θὰ φαίνεται αὐτῇ μεγάλη καὶ ὕψηλῃ.

Καὶ ταῦτα λέγουσα, μὴ νομίζῃς ὅτι ἐννοῶ ὅτι εὐπαίδευτος γυνὴ δὲν εἶναι ὡς ἀλλὰ οἰκοδόσποινα, ἀπεναντίας δύναται νὰ ᾔναι ὁ τύπος τῆς οἰκοδοποίνης ἐάν, συναίσθανομένη τὸ μέγεθος τῆς ἐντολῆς τις, τρέψῃ ὅλας αὐτῆς τὰς γνώσεις, ὅλην αὐτῆς τὴν καλαισθητικὴν ποδὲς ἐπέκτασιν τῆς μιᾶς καὶ μόνης αὐτῆς ἐπιστήμης, καὶ ἐργάτις μετρίοφρων καὶ ἀκάματος ἀφοσιωθῇ, ὅπως συντελέσῃ, τὸ κατ' αὐτὴν, εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς φίλης Πατρίδος τῆς διαπλάττουσα τὸν οἶκον, τὸ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τὴν μόνην βάσιν, πάσης ἀληθῶς πεπολιτισμένης κοινωνίας!

Διατὶ λοιπὸν ξενὸς ἢ ἄλλως θέλεις νὰ δαπανώμεθα εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας τῆς γυναικὸς θεωρίας;